

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Nc/5/2026
Identifikačné číslo spisu:	1115205574
Dátum vydania rozhodnutia:	09.06.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1115205574.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti súdu o toho času plnoletú X. H., narodenú XX. X. XXXX, bývajúcu u matky, a maloletú H. H., narodenú XX. E. XXXX, bývajúcu u matky, v konaní zastúpenú procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vázovova 7, deti matky Mgr. H. M., narodenej XX. E. XXXX, L., R. XXXX/XX, právne zastúpenej advokátkou doc. JUDr. Lilou Bronislavou Pavelkovou, PhD., Bratislava, Čajkovského 7, a otca Ing. H. H., narodeného XX. E. XXXX, L., F. XX/X, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou VERIONS, s. r. o., IČO: 47239441, Bratislava, Radvanská 21, za účasti Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Bratislava, Štúrova 2, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, vedenej na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. B1-3P/15/2015 (pôvodne vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3P/15/2015), o vylúčení sudcu Krajského súdu v Trnave z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 14CoP/73/2026, takto

rozhodol:

Sudca Krajského súdu v Trnave JUDr. Ľubomír Bundzel j e v y l ú č e n ý z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 14CoP/73/2026.

Odôvodnenie

1. JUDr. Róbert Foltán, predseda senátu 14CoP Krajského súdu v Trnave (ďalej tiež len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 14CoP/73/2026 predkladacou správou z 27. mája 2026, došlou Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“) 03. júna 2026 predložil spis na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti otca voči sudcovi krajského súdu JUDr. Ľubomírovi Bundzelovi zaradeného do senátu 14CoP.

2. Podaním doručeným krajskému súdu 20. mája 2026 vzniesol otec detí námietku zaujatosti voči sudcovi JUDr. Ľubomírovi Bundzelovi. Uviedol, že namietaný sudca je v manželskom vzťahu so sudkyňou JUDr. Ľubicou Bundzelovou, ktorá pôsobí na tom istom odvolacom súde a ktorá rozhodovala o odvolaní proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II sp. zn. B1-3P/15/2015 vydanému v predmetnej veci. Sudkyňa JUDr. Ľubica Bundzelová bola z prejednávania a rozhodovania veci vylúčená uznesením najvyššieho súdu z 24. februára 2026 sp. zn. 7CdoR/12/2025 pre okolnosti vyvolávajúce pochybnosti o

jej nestrannosti. Otec detí zároveň poukázal na to, že najvyšší súd sa už zaoberal námietkou zaujatosti založenou na skutočnosti, že sudkyňa JUDr. Ľubica Bundzelová a sudca JUDr. Ľubomír Bundzel sú manželmi, a to v uznesení z 15. augusta 2025 sp. zn. 6Nc/3/2025, v ktorom posudzoval obdobnú situáciu. Z uvedených skutočností otec detí vyvodzuje existenciu objektívnych pochybností o nestrannosti namietaného sudcu, keďže vzhľadom na existujúci manželský vzťah medzi sudcami považuje za potrebné, aby bol JUDr. Ľubomír Bundzel vylúčený z prejednávania a rozhodovania tej istej veci, ktorú jeho manželka rozhodovala a v ktorej bola pre svoju zaujatosť následne vylúčená.

3. K okolnostiam uvádzaným otcom v námietke zaujatosti sa vyjadril sudca JUDr. Ľubomír Bundzel, ktorý uviedol, že sa necíti byť zaujatý a nemá pomer k prejednávanej veci, k účastníkom konania ani k ich zástupcom. Z obsahu spisového materiálu mu je známe, že členkou senátu v predmetnej veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 12CoP/54/2026 bola jeho manželka JUDr. Ľubica Bundzelová, pričom uviedol, že pracovné záležitosti, teda veci prejednávané v ich senátoch, spolu neriešia a navzájom sa o nich neinformujú.

4. Vzájomný vzťah medzi Civilným mimosporovým poriadkom (zákonom č. 161/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CMP“) a Civilným súdnym poriadkom (zákonom č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) je vymedzený v ustanovení § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Námietku zaujatosti bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

5. Najvyšší súd ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trnave (§ 54 ods. 2 CSP) preskúmal vec a posúdil opodstatnenosť námietky zaujatosti z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci v zmysle § 49 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že námietka zaujatosti bola podaná dôvodne.

6. Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá ústavného zákona č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústava“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

7. Podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

8. Podľa § 52 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

9. Podľa § 52 ods. 2 CSP v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

10. Z ustanovenia § 30 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplýva (o. i.) povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K stranám je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca zachovávať k sporu, stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní vždy vecný a profesionálny prístup.

11. Je potrebné mať na zreteli, že sudca musí byť spôsobilý odosobniť sa pri výkone svojej funkcie a rozhodovať nestranne. Pokiaľ nie je preukázaný opak, resp. nie sú zjavné žiadne vážne indicie, ktoré budú nasvedčovať opaku, je potrebné vychádzať z premisy o nestrannosti sudcu a neprelamovať princíp zákonného sudcu (teda neodnímať sudcovi vec pridelenú v súlade so zákonom, ani stranám neodnímať zákonného sudcu).

12. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania sporu (veci) buď na základe oznámenia sudcu (§ 50 CSP), alebo na návrh strany (§ 52 CSP). Obsahom práva na prejednanie sporu pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania sporu pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie sporu nestranným súdom je len povinnosť prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03). Vzhľadom na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 až § 58 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 ústavy), možno sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania sporu skutočne iba výnimočne a z naozaj závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezáujato a spravodlivo. Pri posudzovaní dôvodov namietanej nezáujatosti treba mať na zreteli nielen právnu úpravu danú ustanoveniami CSP, ale tiež judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a ústavného súdu a napokon aj závery, ku ktorým dospela doterajšia rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

13. Judikatúra ESLP vychádza z dvoch testov nestrannosti sudcu. Subjektívny test je založený na osobnom presvedčení sudcu v danej veci a objektívny test sleduje existenciu dostatočných záruk, že je v tomto ohľade možné vylúčiť akúkoľvek legitímnu pochybnosť (rozhodnutie Saraiva de Carvalho proti Portugalsku z 22. 04. 1994, č. 15651/89, Gautrin a ďalší proti Francúzsku z 20. 05. 1998, č. 21257/93, č. 21258/93, č. 21259/93 a č. 21260/93). Pri subjektívnom teste nestrannosti sa skúma stav mysle sudcu, teda to, čo si sudca v danej situácii myslel vo svojom vnútornom fóre, a pri objektívnom teste sa vyhodnocuje, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby bola vylúčená každá pochybnosť o jeho nestrannosti.

14. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu o opaku (rozsudok vo veci Piersack proti Belgicku z 01. 10. 1982, sťažnosť č. 8692/79, bod 30).

15. Objektívny prístup spočíva v posúdení otázky, či nezávisle od osobného správania sudcu určité overiteľné skutočnosti vzbudzujú pochybnosti o jeho nestrannosti, pričom i vonkajšie zdanie môže byť dôležité. Vylúčený by preto mal byť každý sudca, u ktorého sa možno oprávnene obávať, že mu chýba nestrannosť, pretože v hre je dôvera, ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti v očiach verejnosti vzbudzovať (rozsudok Veľkej komory vo veci Morice proti Francúzsku z 23. 04. 2015, sťažnosť č. 29369/10, bod 78). V danej súvislosti má význam aj tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Rozhodujúcou v tomto smere je skutočnosť, či pochybnosti sťažovateľa o nedostatku nezáujatosti príslušného sudcu môžu byť objektívne opodstatnené (rozsudok vo veci Ferrantelli a Santangelo proti Taliansku zo 07. 08. 1996, sťažnosť č. 19874/92). Objektívna nestrannosť sa posudzuje podľa objektívnych symptómov. Sudca môže byť subjektívne nestranný a nezáujatý, ale i napriek tomu môže byť jeho nestrannosť vystavená oprávneným pochybnostiam vzhľadom na jeho status, rôzne funkcie, ktoré postupne vo veci vykonával, alebo vzhľadom na jeho pomer k veci, stranám konania, ich právnym zástupcom, svedkom a pod. V každom jednotlivom prípade je potrebné posúdiť, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok vo veci Pullar proti Spojenému kráľovstvu z 10. 06. 1996, sťažnosť č. 22399/93, bod 38). Osobitne je potrebné skúmať charakter vzťahu medzi špecifikovanými osobami, a teda či ide o príbuzenský vzťah, o blízke priateľstvo, o vzťah finančnej závislosti, prípadne vzťah nadriadenosti a podriadenosti (rozsudok vo veci Steck-Risch a ďalší proti Lichtenštajnsku z 19. 05. 2005, sťažnosť č. 63151/00, bod 38 a nasl.).

16. Najvyšší súd poznamenáva, že posudzovanie (ne)záujatosti konkrétneho sudcu sa aj pri objektívnom teste nestrannosti vždy realizuje v kontexte prejednávanej prípadu bez ohľadu na charakter alebo druh sporu (konania), povahu strany sporu (účastníka konania) či prítomnosť emócií. Preto ani rodinnoprávne spory nie sú v rozhodovaní o (ne)vylúčení sudcu z dôvodu jeho záujatosti žiadnou výnimkou, v ktorej by sa objektívny test nestrannosti aplikoval iným spôsobom, resp. prísnejšie. Najvyšší súd zároveň považuje za potrebné zohľadniť aj samotnú povahu veci tvoriacej predmet konania,

ktorého účastníkmi sú blízke osoby a ktorého predmetom sú rodinnoprávne vzťahy, práve preto, že ide o typ konania nesúci výrazný emocionálny náboj. Mimoriadna citlivosť takýchto sporov charakterizuje nielen vzťahy medzi samotnými účastníkmi konania, ale nevyhnutne sa premieta aj do vnímania nestrannosti konajúcich sudcov. Nie však v tom zmysle, že by sudcovia strácali schopnosť rozhodovať subjektívne nezaujato, ale z pohľadu objektívneho testu nestrannosti, teda z pohľadu nezainteresovaného pozorovateľa, pre ktorého musí byť súdne rozhodovanie nielen nestranné, ale sa takým aj javiť (IV. ÚS 160/2024).

17. V danej veci najvyšší súd v zrušujúcom uznesení z 26. februára 2026 sp. zn. 7CdoR/12/2025, konkrétne v bode 60. odôvodnenia vyslovil, že „... ako prvé odkazuje na uvedené východiská v bodoch 18. až 34., vychádzajúc z ktorých (prioritne z objektívnej aj subjektívnej stránky sudcovskej nezávislosti) a z obsahu námietky zaujatosti vznesenej ocom dospel k záveru, že v danom prípade objektívna nestrannosť členiek odvolacieho senátu 12CoP krajského súdu, ktorému senátu prejednáváná vec napadla, bola naplnená. Je tomu tak z dôvodu, že dve z namietaných sudkýň v pozícii členiek senátu odvolacieho súdu, ktorému bola vec pridelená, sa podľa obsahu časti zvukového záznamu (čo do autenticity namietanými sudkyňami nepopretého), vyhotoveného dňa 02. júla 2025 na krajskom súde v rámci uskutočneného odvolacieho pojednávania vo veci totožných účastníkov konania o uloženie výchovného opatrenia vedenom pod sp. zn. 12CoP/12/2025 subjektívne zaujatým a neprístupným spôsobom vyjadrili k osobe otca, ktorá skutočnosť ich sama o sebe diskvalifikuje z objektívneho pohľadu na ich nestrannosť a nezaujatosť.“ Vo vzťahu k JUDr. Ľubici Bundzelovej ďalej najvyšší súd uviedol nasledovné: „Bolo možné zvažovať otázku, či zaujatou má byť/je aj JUDr. Bundzelová, ktorá explicitne neuvážené vyjadrenia o osobe otca neuvádzala. Bude však v záujme účastníkov konania i celkového postoja senátu 12CoP, pokiaľ už len z implicitných dôvodov (pasívny postoj k jednoznačne zaujatým vyjadreniam kolegyň) bude vylúčená aj ostatná členka senátu a takto bude vylúčená akákoľvek pochybnosť o nestrannosti členiek vec prejednávajúceho senátu 12CoP (totožné závery prijal najvyšší súd aj vo veci sp. zn. 7Nc/2/2025 týkajúcej sa totožných účastníkov konania a skutkovej stránky veci, od ktorých záverov senát 7C sa nemal dôvod odkloniť)“. Následne najvyšší súd na základe uvedeného konštatoval naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. e) CSP, t. j., že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, v danom prípade vylúčený senát 12CoP Krajského súdu v Trnave v zložení vylúčených sudkýň predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a členiek senátu Mgr. Andrei Hadnagyovej a JUDr. Ľubici Bundzelovej.

18. Najvyšší súd taktiež považuje za potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu z 15. augusta 2025 sp. zn. 6Nc/3/2025, ktorým bola sudkyňa Krajského súdu v Trnave JUDr. Ľubica Bundzelová vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 12CoE/9/2025 z dôvodu existencie objektívneho pomeru k osobe zúčastnenej na konaní. Najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí vychádzal z toho, že tzv. základné a vykonávacie konanie týkajúce sa toho istého dieťaťa je potrebné vnímať ako jeden celok, pričom v skoršom konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 14CoP/183/2024 bolo rozhodované o zmene úpravy styku otca s dieťaťom za účasti manžela namietanej sudkyne JUDr. Ľubomíra Bundzela ako člena rozhodujúceho senátu. Následne sa otázka vykonateľnosti tohto rozhodnutia stala predmetom odvolacieho konania, v ktorom mala rozhodovať sudkyňa JUDr. Ľubica Bundzelová. Najvyšší súd preto dospel k záveru, že uvedené okolnosti objektívne vyvolávajú pochybnosti o jej nezaujatosti.

18.1. Na rozdiel od veci vedenej pod sp. zn. 6Nc/3/2025 nejde v prejednávanej veci len o procesne súvisiace konania týkajúce sa toho istého dieťaťa, ale o totožné prebiehajúce konanie, v ktorom bola manželka namietaného sudcu JUDr. Ľubica Bundzelová ako členka pôvodne rozhodujúceho senátu vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci pre okolnosti objektívne spôsobilé vyvolať pochybnosti o nestrannosti senátu. Po vylúčení pôvodného senátu bola vec pridelená senátu, ktorého členom je manžel vylúčenej sudkyne. Z pohľadu objektívneho testu nestrannosti preto ide o situáciu intenzívnejšiu než vo veci sp. zn. 6Nc/3/2025, keďže nejde iba o nadväznosť dvoch súvisiacich konaní, ale o pokračovanie toho istého konania po vylúčení senátu, ktorého členkou bola manželka namietaného sudcu.

19. Najvyšší súd v rozhodnutí z 18. mája 2016 sp. zn. 1Nc/4/2016 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky - R 15/2021 konštatoval, že blízky rodinný vzťah (napríklad

manželský alebo rodičovský) medzi sudcom rozhodujúcim o oprávnom prostriedku a sudcom, ktorý sa podieľal na rozhodovaní v predchádzajúcej fáze konania, je z objektívneho hľadiska spôsobilý vyvolať pochybnosti o nestrannosti a nezaujatosti člena odvolacieho senátu. Tento záver vychádza z požiadavky zachovania dôvery verejnosti v nezávislé a nestranné súdnictvo a z tzv. objektívneho testu nestrannosti, podľa ktorého je rozhodujúce, ako sa nestrannosť javí navonok.

19.1. Hoci skutkové okolnosti veci posudzovanej pod R 15/2021 nie sú totožné s okolnosťami prejednávanej veci, spoločným menovateľom oboch prípadov je existencia blízkeho rodinného vzťahu medzi sudcami a potreba zachovania dôvery verejnosti v nestrannosť súdneho rozhodovania. Význam uvedeného rozhodnutia preto spočíva predovšetkým v potvrdení, že aj samotná existencia manželského vzťahu medzi sudcami môže byť v konkrétnych procesných súvislostiach relevantnou okolnosťou pri objektívnom posudzovaní nestrannosti.

20. V posudzovanej veci najvyšší súd dospel k záveru, že súhrn okolností namietaných otcom detí objektívne zakladá pochybnosti o nezaujatosti sudcu JUDr. Ľubomíra Bundzela v zmysle § 49 ods. 1 CSP. Rozhodujúcou pritom nie je existencia subjektívnej zaujatosti namietaného sudcu, keďže z jeho vyjadrenia nevyplýva žiadny osobný vzťah k veci, účastníkom konania ani ich zástupcom. Posúdenie veci je potrebné vykonať z pohľadu objektívneho testu nestrannosti, teda z pohľadu toho, či okolnosti prípadu môžu u nezainteresovaného pozorovateľa vyvolať legitímne pochybnosti o nestrannosti súdu. Najvyšší súd prihliadol predovšetkým na skutočnosť, že manželka namietaného sudcu JUDr. Ľubica Bundzelová sa už na rozhodovaní v predmetnej veci podieľala ako členka pôvodne rozhodujúceho senátu krajského súdu, pričom následne bola z prejednávania a rozhodovania tej istej veci vylúčená uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 7CdoR/12/2025 a rozhodnutie prijaté za účasti vylúčeného senátu bolo zrušené. Manželský vzťah predstavuje osobitne úzky osobný vzťah medzi dvoma osobami. Pri posudzovaní objektívnej nestrannosti preto nemožno odhliadnuť od existencie takéhoto vzťahu, najmä ak bol jeden z manželov z rozhodovania v tom istom konaní vylúčený. Za takejto procesnej situácie môže mať nezainteresovaný objektívny pozorovateľ oprávnené pochybnosti o tom, či bude zachované zdanie úplnej nestrannosti súdu, ak má po vylúčení sudkyne z toho istého konania vo veci ďalej rozhodovať jej manžel v tom istom konaní. Osobitný význam má pritom skutočnosť, že nejde o inú alebo len vecne súvisiacu vec, ale o totožné prebiehajúce konanie týkajúce sa tých istých účastníkov. V takom prípade je požiadavka zachovania dôvery účastníkov konania a verejnosti v nestrannosť súdu obzvlášť významná.

21. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti dospel najvyšší súd k záveru, že v danej veci existujú objektívne okolnosti spôsobilé vyvolať legitímne pochybnosti o nezaujatosti sudcu JUDr. Ľubomíra Bundzela v zmysle § 49 ods. 1 CSP. Za rozhodujúce považoval skutočnosť, že namietaný sudca má ako manžel sudkyne JUDr. Ľubice Bundzelovej bezprostredný osobný vzťah k osobe, ktorá bola v totožnom prebiehajúcom konaní vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci pre okolnosti vyvolávajúce pochybnosti o nestrannosti, pričom táto sudkyňa sa pred svojím vylúčením už podieľala na rozhodovaní vo veci samej. Z pohľadu objektívneho testu nestrannosti a teórie zdania je potrebné prihliadať nielen na skutočnú nestrannosť sudcu, ale aj na to, ako sa jeho účasť na rozhodovaní javí navonok účastníkom konania a verejnosti.

22. Najvyšší súd preto dospel k záveru, že zachovanie dôvery v nestranné súdne rozhodovanie v prejednávanej veci vyžaduje, aby bol sudca JUDr. Ľubomír Bundzel z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 14CoP/73/2026 vylúčený.

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.